

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΔΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταί ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖω Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερῷ κῆ δὲ παρ' ἄπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εἰρκοῦνται παρ'
ἡμῶν κα παρ' ἄπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συδριε ετησία προκληρωι
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης
Ἀριθ. 7 ἀπέναντι τοῦ γραφείου
τῆς Νέας Ἐφημερίδος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν

Διὰ τὰ ἀνοπόγραφα ἄρθρα εὐ-
θύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία
Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγρα-
φα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπι-
στρέφονται. — Ἀνοπόγραφα καὶ
ἠδηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς
ἰοστελοῦσης δὲν εἶναι δεκτά.
— Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνειν
ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμ-
ματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκ-
τύπωσιν νέας ταινίας.

Ὁ κ. Θεοτόκης καὶ αἱ γυναῖκες. — Καρλόττα Κορδαί. (ὑπὸ κ. Κλειοῦς Λούη). — Ὁ θάνατος ἐνὸς ῥόδου (ὑπὸ κ. Κρυσταλλίας Χρυσοβέργη). — Τὸ περὶ ἐκπαίδευσως τῶν θηλέων Νομοσχέδιον. — Ἀθιγγανικοὶ γάμοι (ὑπὸ κ. Μαρίας Πίπιζα). — Εἰς τί συνίσταται ἡ καλλονή (ὑπὸ κ. Μαρίας Βερτώ). — Ποικίλα. — Ἀλληλογραφία. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

Ο Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Θρίαμβος, Κυρίαί μου! Ἀληθής καὶ μέγας θρίαμβος! Ἠρχήσαμεν τέλος καὶ ἡμεῖς νὰ θεωρώμεθα μέλη τῆς κοινω-
νίας, τέκνα τῆς πατρίδος, ὑπάρξεις, δι' ἧς καὶ αὐτὴ θρῆναι
νὰ φροντίζη καὶ μεριμνᾷ. νὰ μελετᾷ καὶ νομοθετῇ.

Ἡ προμητορικὴ ἀμαρτία, ἥτις βαρεῖα καὶ ἀσφυκτικὴ ἐ-
κάθητο μέχρι πρό τινας ἐπὶ τῶν ὤμων μας, ἤρξατο κατὰ τὸν
αἰῶνα τοῦτον νὰ τάσσηται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παρα-
δόσεων αἱ ἐξ αὐτῆς δὲ περὶ τῆς ἀνικανότητος καὶ κακίας μας
προλήψεις νὰ διασκεδάζωνται.

Σύσσωμος καὶ μετὰ πυρετώδους σπουδῆς ἡ Εὐρώπη κατὰ
τὰς δύο τελευταίας ταύτας δεκαετηρίδας ἐργάζεται ὑπὲρ
τῆς νομοθετικῆς μεταρρυθμίσεως παντὸς τοῦ ἀφορῶντος εἰς
τὴν ἀνατροφὴν, τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ τὸ μέλλον ἐν γένει τοῦ
γυναικείου φύλου, ἀκολουθοῦσα ἐν τούτῳ τὸ παράδειγμα τῆς
γερμαντικῆς ἄλματι πρὸς τὰ πρόσω βινοῦσης Ἀμερικῆς.
Οἱ διασημότεροι τῶν συγχρόνων πολιτικῶν τῆς Εὐρώπης ἀν-
δρῶν ἐθεώρησαν τιμὴν τῶν νὰ κατατάξωσιν ἐν τοῖς πολιτι-
κοῖς αὐτῶν προγράμμασι ὡς οὐσιωδιστάτην μεταρρυθμίσειν
τὴν τῆς γυναικείας μορφώσεως καὶ ἐκπαίδευσως, μετὰ προ-
φανοῦς δὲ ζήλου ἐργάσθησαν ὑπὲρ τῆς ἐπιτεύξεως αὐτῆς.

Μόνη ἡ Ἑλλάς, ἔνθα ὁ χωρικός καὶ ὁ γνήσιος Ἀθηναῖος
μέχρι σήμερον ἔτι θεωρεῖ παιδί μόνον τὰ ἄρρενα, τὰ δὲ θή-
λεα μὲ συμπαθεῖο θηλυκά — τὸ μὲ συμπαθεῖο μεταχει-
ρίζεται ὁσάκις περὶ τῶν οἰκιακῶν κτηνῶν του ὁμιλεῖ — μόνη

λοιπὸν ἡ Ἑλλάς ὑστέρει μέχρι σήμερον τῆς γενικῆς ταύτης
καὶ ὁμοφώνου πλὴν σιωπηλῆς συνεννόσεως τῆς Εὐρώπης καὶ
Ἀμερικῆς.

Παρεχώρησεν εἰς τὴν γυναῖκα τῶν μεγαλοπόλων τὰς αὐ-
τάς, ἧς καὶ ἡ Εὐρώπη ἐλευθερίας, χωρὶς ὅμως νὰ παράσχη
αὐτῇ καὶ στοιχεῖα ἀναλόγου ὕψους μορφώσεως, δι' ἧς καλὴν
τῶν ἐλευθεριῶν τῆς ἠδύνκτο νὰ ποιήσῃται χρῆσιν. Πρώτη
κατὰ τῆς ἀδικίας καὶ ἀκηδίας ταύτης ὕψωσε φωνὴν ἡ Ἐφη-
μερίς τῶν Κυριῶν», πρώτη αὐτὴ καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐπε-
καλέσθη τὴν σύντονον τῆς Κυβερνήσεως μέριμναν, μόνη δὲ
ἀνέλαβε τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα. Μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς λόγους
καὶ ἄρθρα μόνον προέβη καὶ εἰς πράξεις.

Πρὸ ἔτους ἀκριβῶς συνετάξαμεν ἀναφορὰν, δι' ἧς ἐξεθέ-
τομεν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς γυναικείας ἐκπαίδευσως,
τὴν ἔλλειψιν πάσης κυβερνητικῆς ὑπὲρ τοῦ γυναικείου φύλου
προνοίας, ἐπεκαλοῦμεθα δὲ τὴν σύντονον τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς
Κυβερνήσεως μέριμναν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ φύλου μας. Ἡ ἀνα-
φορὰ μας ἐκείνη κυκλοφορήσασα ἀνὰ σύμπασαν τὴν ἐλευθέ-
ραν Ἑλλάδα ἐφωδιάσθη μὲ χιλιάδας ὄλας γυναικείων ὑπο-
γραφῶν, ἤθελε δὲ τότε εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν, εἰ μὴ ὁ πει-
σματώδης ἀγῶν τῶν δύο κομμάτων παρεκώλυε τὴν ἐνέργειαν
τῶν ἐπιθυμοῦντων νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδημοσιεύθη οὐχ ἤττον τότε διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν
Κυριῶν» αἱ ἀναγκαῖαι δ' ἐγένοντο παρκαστάσεις καὶ ἐνέργειαι
παρὰ πολλοῖς τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, αἵτινες καὶ ὑπεσχέθησαν
τὴν σύντονον τοῦ κακοῦ θεραπεῖαν.

Ὅτε δὲ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον προσεκλήθημεν νὰ
μετάσχωμεν τοῦ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως συγκληθέντος
διεθνoῦς γυναικείου Συνεδρίου, δὲν ὠνήσαμεν καὶ κατὰ τὴν
τότε περὶ τῆς συγχρόνου Ἑλληνίδος ἀγόρευσιν μας νὰ ἐκθέσω-
μεν τὰ κατὰ τὴν ἔλλειπὴ ἐκπαίδευσιν αὐτῆς καὶ ἐξενέγκωμεν

τὴν εὐχὴν, ἣν ὅτε κύριος πρόεδρος καὶ σύστωμον τὸ Συνέδριον συνεμερίσθη, συντάξαν πρὸς τοῦτους πρακτικόν, δι' οὗ ἀπηυθύνετο εὐχὴ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνητικὴν ὅπως αὕτη φροντίσῃ περὶ ἰδρύσεως ἀνωτέρων τοῦ κράτους ἐκπαιδευτηρίων καὶ πρακτικῶν τῶν θηλέων σχολῶν.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο ἐνερξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἡ ἀναφορὰ μᾶς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνελημοσιεύθη, ἐγένοντο δὲ τὰ ἀνάλογα διαδύματα, ὅπως εἰσχυρῶς πρὸς συζήτησιν.

Ἀλλὰ πατριωτικὴ ἀληθῶς κυβερνητικὴ, ἐνοήσασα καλῶς τὴν σημασίαν καὶ εὐεργετικὴν ἐπὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἔθνους ἐπίδρασιν τῆς ὑγιᾶς μορφώσεως τοῦ γυναικείου φύλου ἐσπευσε νὰ ἐργασθῆ καὶ καταρτίσῃ νομοσχέδια, νέου; διανοίγοντα ὀρίζοντας εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνίδος γυναικός. Ἡ νομοθετικὴ καὶ εὐφυῆς τῶν ἐπαρχιῶν κόρη δὲν καταδικάζεται πλέον εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν ἀμάθειαν, εἰς ἣν τῶς ἐκράτει αὐτὴν δεσμίαν τὸ ἐν πᾶσι ἐλλειπῆς δημοτικῶν σχολείων. Ἡ χωρική, ἡ γεννωμένη ὑπὸ τὸν ὠραῖον οὐρανὸν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος δὲν θὰ καταδικάζεται πλέον νὰ συνενοῆται εἰς τὴν βραδρόφωνον Ἀλβανικὴν, ἀγνωστὰ αὐτῇ Ἑλληνίς τὴν ὠραίαν τῆς πατρίδος τῆς γλῶσσαν. Ἡ τῆς πρωτεύουστος κόρη δὲν θὰ εἶναι πλέον ὑποχρεωμένη νὰ πεινᾷ, ὅπως ἀδρότατα πληρόν διδάκτρα εἰς τὰ ἑταιρικὰ σχολεῖα. Αἱ διδάσκαλοι δὲν θὰ ἔχωσι πλέον ἀνάγκην τριετοῦς ἢ καὶ τετραετοῦς τοῦ ἐπαγγελέματός τῶν ἐξακτησεως, ὅπως ἐνοήσῃσι τὰ στοιχειώδη καθήκοντα τῆς παιδαγωγοῦ, ὅπως ἐξέυρωσι τὸν τρόπον, ὅστις συντελεῖ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν τῶν ταῖς φροντίσιν αὐτῶν ἐμπέπιστευμένων.

Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια τῆς πρωτεύουστος, τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν χωριῶν θὰ αἰσθῆται, σήμερον μὲν ἀνακούφισιν καὶ χαράν, ἐν τῷ μέλλοντι δὲ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς νέας μεταρρυθμίσεως τῆς γυναικείας ἀγωγῆς.

Μεταξὺ τῶν χιλιᾶδων νομοσχεδίων, αἱ κατὰ καιροῦ Ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἐψήφισαν καὶ ψηφίζουσι, ὀλίγιστα βεβαίως ὑπάρχουσι δυνάμενα νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν περὶ γυναικείας ἐκπαιδεύσεως νομοσχέδιον. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ, ὅπως ἡ παρούσα Κυβέρνησις προσελκύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην σὺμπαντος τοῦ ἔθνους, ἀδικρίτως φίλων καὶ ἐχθρῶν, συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Ἰδίᾳ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ μητέρες — καὶ ἀποτελοῦσιν αὐταὶ τὸν ἥμισον ἀκριβῶς πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος — θέλουσιν ὁμορφῶναι, ἐκθύμως, ἐνθουσιωδῶς ἀνακηρύξει τὸν κ. Θεοτόκην εὐεργετικὴν τοῦ ὠραίου φύλου, σωτήρα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Δὲν θὰ ὑπάρξῃ βεβαίως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προ εὐμῆνου νομοσχεδίου διαίρεσις κομμάτων καὶ γνώμων. Ἐπιστήμως ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Θ. Δηλιγιάννης, ἀνὴρ βέβαιος καὶ φιλοπρόθετος ἐξέφρασε μοι τὴν ὑπὲρ τούτου γνώμην του τὴν ἡμέραν τῆς ἐν Παρισίοις ἀγορεύσεώς μου, καθ' ἣν εἶχε καὶ ὁ ἴδιος παρκατῆ. Καὶ πρὸ ὀλίγων ἑτι ἡμερῶν ὠρισμένως ἐπανέλαθε τὴν αὐτὴν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν θηλέων γνώμην του, προσθεὶς ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του ἐκθύμως θὰ ὑποστηρίξωσι πᾶν σχετικὸν νομοσχέδιον. Δὲν φρονοῦμεν ὅθεν ὅτι οἱ φίλοι τοῦ κυρίου Δηλιγιάννη θὰ θελήσωσι νὰ διαψεύσωσιν αὐτόν.

Ἄλλω; πάντες οἱ κύριοι οὗτοι εἶναι πατέρες καὶ ἀδελφοί. Τοῦτο ἀρκεῖ, ὅπως ἔχωμεν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψῆφόν των. Παρ-

ἦλθε πλέον ὁ κύριος, καθ' ὃν ὁ πατὴρ ἀπέστειρε τὸ τέκνον του, διότι ἦτο κόρη. Παρῆλθεν εὐτυχῶς ὁ αἰὼν ἐκεῖνος τοῦ σκότους καὶ τῆς πλάνης, καθ' ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ Σπαρτιαῖται ἐξέθετον καὶ ἐγκατέλειπον τὰ θήλεα τέκνα των, διότι ἐγεννῶντο θήλεα. Καθ' ἣν οἱ Ρωμαῖοι πατέρες δὲν ἀνήγειρον αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἐρ' οὐ ἡ μάκα κατ' ἔθος τὰ ἐγκατέλειπον, ἀλλ' ἀπεκέρυττον καὶ ἀπεμάκρυνον τῆς πατρικῆς στέγης, διότι ἐγεννῶντο θήλεα. Παρῆλθεν ὁ φοικώδης μεσσίων, καθ' ὃν εἰς βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, αὐ' ὡς ἔμαθε τὴν γέννησιν τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς του διέταξε νὰ κλεισώσιν αὐτὴν μετὰ τῆς τροφῆς τῆς εἰς τι μέγαρον, ἐνθ' ἐπὶ τέσσαρα ὄλα ἔτη ἡ ἀτυχὴς μήτηρ οὐδ' ἄπαξ ἤξιώθη νὰ ἴδῃ τὸ προγεγραμμένον τέκνον τῆς.

Παρῆλθεν, εὐτυχῶς διὰ τὴν κοινωνίαν, εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, τὰ ἔτη ἐκεῖνα. Σήμερον οἱ πατέρες ἐὰν δυσφωρῶσιν ἐπὶ τῇ γεννήσει θυγατέρων, δὲν προκύπτει τοῦτο ἐκ τῆς καταφρονήσεως καὶ ἀποστρεφῆς, ἣν αἰσθάνονται διὰ τὸ θῆλυ φύλον, ἀλλ' ἐκ τῆς περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ ἀνηυχίας καὶ μερίμνης.

Καὶ ἔχουσι δίκαιον. Ἡ ζωὴ εἶναι τόσον ἀκανθώδης διὰ τὴν γυναῖκα! Πτωχὴ! καταδικασμένη νὰ ζῆσθαι ἐκ τῶν χειρῶν τῆς, τί δύναται νὰ ἐπιζῆσθαι ἀπὸ κοινωνίαν, ἥτις μόλις ἀντι ἐπιμόχθου ἐργασίας τῇ παρέχει τὰ μέσα τοῦ νὰ μὴ ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Ἄπροξ πῶς νὰ νυμφευθῆ εἰς τόπον, ὅπου ἡ γυνὴ λογίζομένη ὡς ὄν παθητικὸν εἶναι ἠναγκασμένη νὰ ἀγοράσῃ σύζυγον. Πλουσία μὴ δὲν ὑπόκειται εἰς μυρίου; ἠθικῶς περισπασμούς, ἢ μὴ ὁ πλοῦτος, ἡ καλλονή, ἡ κοινωνικὴ αὐτῆς θέσις, αἱ ἀρεταὶ τῆς ἀρετῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐτυχίας τῆς!

Μῖνον οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι οἱ προκαλοῦντες σήμερον τὴν λύπην, τὸν πόνον τοῦ πατρὸς ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ θήλεος τέκνου του. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ἐπιτεύξεως ὑγιᾶς μορφώσεως ἐξασφαλίζεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ εὐτυχία τῆς γυναικός, δὲν θὰ ὑπάρξῃ βεβαίως πατὴρ ἢ ἀδελφὸς τόσον σκληρὸς, τόσον ἀκαρδὸς, ὅπως μὴ ἀπὸ ψυχῆς ἐπικροτήσῃ εἰς πάντα τὰ μεταρρυθμιστικὰ μέτρα, εἰς αἱ ἡ παρούσα Κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς γυναικείας προέβη μορφώσεως. Μὴ λησμονήτε, ὦ πατέρες, ὅτι ἡ καρδία τῆς κόρης τῆς καὶ ὅταν ἔτι ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρικὴν στέγην, καὶ νέαι φροντίδες καὶ νέαι καθήκοντα τὴν ἐπιβαρύνωσι σὰς εἶναι ἀφρωσιωμένη. Ὅτι κατὰ τὸ λυγρὸν γῆρας τὸ συνεπαχόμενον τὴν μόνωσιν, τὴν μελαγχολίαν, τὰς ἀσθενείας, τὴν ἐξάντησιν ὁ μὲν υἱὸς σας λησμονεῖ καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς σας, ἡ δὲ θυγατὴρ σας ἄγαμος, ἡ ἔγγαμος, εὐτυχὴς ἢ δυστυχὴς ἐγκαθιδρύεται παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν σας καὶ ἐπαναφέρει διὰ τῶν γλυκέων μειδιαμάτων τῆς, διὰ τῶν τρυφερῶν φροντίδων καὶ θωπειῶν τῆς τὴν ἀνακούφισιν, τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἐλπίδα εἰς τὴν τεθλιμμένην καρδίαν σας.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ ΚΟΡΔΕ ΗΡΩΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τὴν 11ην Ἰουνίου ἡμέραν Πέμπτην τοῦ 1793 νεάνις τις ἐπαξείδευε διὰ τινος δημοσίας ἀμάξης τῆς Νορμανδίας, ἐρχομένη ἐκ Caen καὶ διευθυνομένη εἰς Παρισίους διὰ πρώτην φοράν.

Ἡ θεὰ τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης τῆς τόσον παραχόδους καὶ ἐν ταῦτ' ἀξιοθαυμάστου, οὐδόλως ἐφάνη ἐκπλήττουσα αὐτήν. Εἶχε τὸ βλέμμα ἀπλανές καὶ ἐφαίνετο κατεχομένη ὑπὸ μεγάλης καὶ σοβαρᾶς σκέψεως. Ἐφερε τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ τόπου τῆς, ἐνδυμασίαν ἀπλὴν καὶ μετριόφρονα, ὅλως διαφωνοῦσαν μὲ τοὺς διαπρεπεῖς τρόπους τῆς, καὶ τὸ ὑπερήφανον ὕφος τῆς.

Κατωτέρω θέλομεν ἴδει ποῖος σκοπὸς ἔφερε τὴν νεάνίδα ταύτην εἰς Παρισίους, διατί ἦτο μόνη, διατί ἦτο τόσον κατηφής, διατί σκεπτικὴ καὶ σιωπηλὴ!

ᾠνομάζετο Καρλόττα Κορδαὶ καὶ εἶχε γεννηθῆ εἰς τὸ χωρίον τῆς Νορμανδίας: Saint-Saturnin-Les-Ligueries. Ὁ πατὴρ τῆς Πέτρος Κορνήλιος κατήγετο ἐξ εὐγενούς οἴκου. Τὸ οἰκόσημον τῆς οἰκογενείας Κορδαὶ ἦτο χρυσοῦν στέμμα κόμητος. Τὴν ἐποχὴν ὅλως καθ' ἣν ἡ Καρλόττα ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, δὲν ἀπέμεινον εἰς τὴν οἰκογένειάν τῆς παρὰ αἱ ἀναμνήσεις τῆς ἀλλοτε δόξης τῆς.

Ἡ Καρλόττα εἰσῆλθη παρὰ τῶν γονέων τῆς εἰς σχολὴν τινὴ καλογραφικὴν, ἐνθα ἔτυχε καλῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως, δειξάσα μεγίστην κλίσιν πρὸς τὰ γράμματα καὶ ἀποφεύγουσα τὰς συνήθειας ἐργασίας τῶν γυναικῶν. Οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ μάθῃ νὰ ράπτῃ καλῶς, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ κεντᾷ.

Ἐν ἡλικίᾳ 17 ἐτῶν ἐξελοῦσα τῆς σχολῆς, μετέβη εἰς Caen ἐνθα ἔζη μετὰ τῆς θείας τῆς, κ. Bretteville.

Ὅπως ἡ οἰκία, ἐν ἣ ἐγεννήθη, ὅπως ἡ σχολὴ τῶν καλογραφικῶν, οὕτω καὶ ἡ νέα αὐτῆ κατοικία τῆς Καρλόττας ἦτο σκοτεινὴ καὶ ἀπομεμακρυσμένη.

Τοῖχος ὑψωμένος ἐμπροσθεν αὐτῆς, τὴν κρύπτει παντελῶς ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν διαβατῶν. Ἐντός, τὸ πᾶν εἶναι ἡσυγῶν καὶ σιωπηλόν· πλὴν τοῦτο δὲν δυσαρτεῖ τὴν νεαράν Καρλότταν, ἡ ὅποια οὐδέποτε ὡς αἱ ἄλλαι τῆς ἡλικίας τῆς νέαι οὔτε χορεύει, οὔτε τραγοδεῖ, οὔτε γελᾷ, ἀλλὰ τὰς ἄρας τῆς ὄλας διέρχεται ἀναγινώσκουσα. Οἱ ὑπ' αὐτῆς προτιμώμενοι συγγραφεῖς ἦσαν, ὁ Corneille, ὁ διασημότερος τῶν συγχρόνων του, Raynal καὶ ὁ Jean-Jacques Rousseau.

Εἶχε μίαν σύντροφον ἀγαπημένην τῆς νεότητός τῆς, μίαν λατρευτὴν φίλην, τὴν Jeanne Eleonore de Faudois ἡ ὅποια ἀπεκεφαλίσθη ἐπὶ τῆς λαμπρότου, ὅπως καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀθῶαι ὑπάρξεις κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ φοικώδους τούτου θανάτου, ἡ Καρλόττα κατέστη σκεπτικὴ, μελαγχολικὴ! Τρομερὰ πάλη ἐφαίνετο βασιλεύουσα τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῆς! Δὲν ἠδύνατο νὰ κρύπτῃ καθ' ὅλοκληρίαν τὴν συγκίνησιν τῆς, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔκλειεν. Ἡ θεία τῆς, ἡ ὅποια εἰς τὴν πρώτην κοινωνικὴν τάξιν τῆς πόλεως ἀνίκε, τὴν ἠνάγκασε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἐπίσημον κόσμον. . . Πλὴν ματαίως! Οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν βαθέων σκέψεών τῆς.

Ἡ δεσποινὴς Κορδαὶ ἀνεγίνωσκεν ἀπλήστως τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας, κατὰ γράμμα ἀκολουθοῦσα πᾶν τὸ συμβαῖνον. Οἱ ἐπαναστάται εἶχον διαιεσθῆ εἰς δύο ἀντίθετα κόμματα. Ἡ Καρλόττα φυσικῶς ὡς γυνὴ πεπαιδευμένη καὶ μεγάλης καρδίας, διετέθη πρὸς τὸ μέρος τῶν Γιρονδινῶν, οἱ ὅποιοι ὑπερησπίζοντο τὰ δικαιώματα τῶν ἀθῶων ἐναντίον τῶν φοικῶδων ὁμοτήτων τοῦ κόμματος τοῦ Μαράτου.

Ὅτε δὲ οἱ σύμμαχοι τῶν Γιρονδινῶν, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1793 ἦλθον εἰς Caen, ὅπως ζητήσωσι καταφύγιον, ἡ Καρλόττα δὲν ἔπαυσε μεταβαίνουσα μετὰ τῆς θείας τῆς, ὅπου ἠδύνατο νὰ τοὺς συναντήσῃ. . . Εἰς ταύτων, ὁ γενναῖος Brabaroux, πολλάκις ἐπεσκέσθη τὴν κ. Bretteville. Ἐν μιᾷ τῶν ἐπισκέψεων τούτων, ὁμιλῶν περὶ τῶν ἀποτροπαίων ὁμοτήτων τοῦ κόμματος τοῦ Μαράτου καὶ ἐν ἐξάψει ἀγανακτικῆσεως καὶ πάθους ἐφώνησε:

Ποῖος λοιπὸν θέλει μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τοὺς κακούργους τούτους! Ποῖος θέλει μᾶς ἀπκλιάζει τοῦ αἰσχροῦ αὐτοῦ Μαράτου, τοῦ ἀγρίου τούτου θηρίου, τοῦ ἀνάως διψῶντος αἵμα; Τὸ πρόσωπον τῆς Καρλόττας λαμβάνει ἐπὶ ταῖς λέξεσι ταύταις ἀγρίαν ἐκφρασίαν, οἱ δὲ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐξοκνίζον φλόγας πυρίνας. Ἐλπίζετε, εἶτε, τέλος αὕτη εἰς τὸν εὐγλωττον τούτον Γιρονδινόν, ἐπιζήτε! Ἡ Γαλλία δὲν θέλει ἀφεθῆ νὰ σφαγῆ καθ' ὅλοκληρίαν!

Τὴν ἐπομένην ἡ Καρλόττα Κορδαὶ ἐγκατέλειπε τὴν πόλιν Caen, διὰ δημοσίας ἀμάξης, ἐν ἣ ἐν ἀρχῇ τῆς περιγραφῆς ταύτης συννητήσαμεν αὐτήν.

Ἀφιχθεῖσα εἰς Παρισίους κατέλυσε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἡ «Πρόνοια». Ἐνταῦθα ἔμαθεν ἐκ τινος Γιρονδινοῦ, δι' ὃν εἶχε συστατικὴν ἐπιστολήν, τὰς νέας ἀπανθρωπίας τοῦ σκληροῦ Μαράτου, ὅστις διὰ τῆς τελευταίας προτάσεώς του πρὸς τὴν ἔθνικὴν συνέλευσιν εἶχεν ἀπαιτήσει τὴν κατατόμωσιν ὄλων τῶν φυλακισμένων Βουρβόνων.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεώς τῆς ἡ Καρλόττα ἔγραψε πρὸς τὸν πανίσχυρον τούτον ἄνδρα τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

« Πολίτα!

«Φθάνω ἐκ Caen. Ἡ ἀγάπη σας πρὸς τὴν πατρίδα μὲ ἔκαμε νὰ ἐπιζῶ ὅτι θέλετε καταδεχθῆ νὰ γνωρίσητε τὰς δυστυχίας τῆς πόλεως ταύτης. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, θέλω παρουσιασθῆ πρὸς ἡμᾶς περὶ τὴν 1ην ὥραν τῆς σήμερον. Ἄβητε τὴν καλωσύνην νὰ μὲ δεχθῆτε καὶ νὰ μοι παρέξητε στιγμὰς τινὰς ἀκροάσεως.»

Πιστὴ εἰς τοὺς λόγους τῆς ἡ Καρλόττα, εἰς τὴν μίαν ἀκριβῶς ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Μαράτου. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἀσθενῶν δὲν ἐδέχετο οὐδένα. Ἐζήτησε μίαν ἄλλην συνέντευξιν διὰ τὴν 7ην ὥραν τῆς ἐσπέρας· πλὴν καὶ πάλιν τῇ ἠρνήθησαν νὰ εἰσέλθῃ αὕτη ἐπέμεινε καὶ ἔκαμε τὸσον θόρυβον, ὅστε ἀκούσας ὁ ἴδιος Μαράτος τὰς ἐπιμόους φωνὰς τῆς, διέταξε νὰ τὴν εἰσαγάγωσιν εἰς τὸν λουτήρα του, ὅπου κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην εὐρίσκετο.

Καθῆσθε, πολίτις, τῇ εἶπε, καὶ ἐξηγήσατέ μοι τὸν λόγον ὅστις σὰς φέρει ἐδῶ.

Εἶμ' ἐγώ, ἥτις σὰς ἔγραψα τὴν πρώτην ταύτην ἀπῆντησεν ἡ Καρλόττα. Ἐρχομαι ἐκ Caen.

Τῇ ἀπέτεινε πολλὰς ἐρωτήσεις περὶ τῶν Γιρονδινῶν, τῶν καταφυγόντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἐζήτησε τὰ ὀνόματά των καὶ ἐσημείωσεν αὐτὰ ἐπιμελῶς καὶ κατὰ τάξιν. Καλῶς, εἶπεν ἐν τέλει, πάντες οὗτοι θὰ σφαγῶσιν ἐπὶ τῆς λαμπρότου. . .

Ἐπὶ τῆς λαμπρότου! ἐφώνησεν ἡ Καρλόττα, πλὴν ὄχι δι' ἰδικῆς σου διαταγῆς, τέρας! καὶ σφάσα ἐκ τοῦ κόλπου τῆς μάχαιραν, ἐνέπηξεν αὐτὴν καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸ στήθος τοῦ Μαράτου. Οὗτος μόλις ἠδυνήθη νὰ ρίψῃ κραυγὴν ἰσχυράν, καὶ ἔπεσε χαμαί.

Εἰς τὴν πένθιμον ταύτην κραυγὴν πάντες οἱ ἐξῶθεν εὐ-

ρισκόμενοι εισήλθον. Εύρον τὸν Μαράτον πλέοντα εἰς τὸ αἶμά του, τὴν δὲ Καρλότταν ἀτάραχον καὶ μετὰ ψυχρᾶς ἀπαθείας παρατηροῦσαν τὸ θῆμα τῆς, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης τύψεως, ἀνευ φρίκης, ἀνευ τρόμου!

Πάραυτα τὴν συνέλαβον καὶ τὴν ὠδήγησαν εἰς τὸ δεσμωτήριον· δύο φύλακες ἐτέθησαν ὅπως φυλάττωσιν αὐτήν.

Ὅταν ἤκουσε νὰ σημαίῃ μεσονύκτιον, γονατίσασα προσυχήθη μετὰ κατανύξεως καὶ ἀκολούθως κατεκλίθη ἐπὶ τῶν ἀχύρων, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη ὑπνον ἡσυχον καὶ βαθύν.

Τὴν 17 Ἰουλίου ἡ Καρλόττα ὠδηγήθη εἰς τὸ δικαστήριον. Ποῖος εἶναι ὁ ὑπερασπιστής σας; τὴν ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος.

Δὲν ἔχω ἀνάγκην τούτου, ἀπήντησεν αὐτή.

Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά σας, ποῖον τὸ ἐπώνυμον τῆς οἰκογενείας σας;

Πᾶσαι αὐταὶ αἱ λεπτομέρειαι αἶς εἶναι ἐντελῶς ἀχρηστοί. Μὲ γνωρίζετε, εἶμαι ἐγὼ, ἥτις ἐφόνευσαν τὸν Μαράτον.

Ποῖος σᾶς ἠνάγκασε νὰ πράξῃτε τὴν δολοφονίαν ταύτην;

Τὰ ἐγλήματά του καὶ αἱ δυστυχίαι τῶν ὁποίων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως ὑπῆρξεν ὁ αἷτιος. Καὶ ὑψώσασα τὴν φωνὴν ἐπανέλαβε· ναί! ἐφόνευσαν ἕνα διὰ νὰ σώσω χιλίους, ἕνα κακούργον, διὰ νὰ λυτρώσω πάντας τοὺς ἀθώους, ἐν θηρίον ἀγρίον, διὰ ν' ἀποδώσω τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν πατρίδα μου!

Καὶ νομίζετε ὅτι ἐφονεύσατε ὅλους τοὺς Μαράτους!

Φεῦ! ὄχι, ἀπεκρίθη θλιβερῶς αὐτή, ὑψώσασα τοὺς ὀφθαλμούς· πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ψύχραιμος καὶ γαληνιακῆς, ἡ Καρλόττα Κωρδαί, ἤκουσε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τῆς, καὶ ὅπως ἀτάραχος εἰσήλθεν ἐκ νέου εἰς τὴν φυλακὴν τῆς.

*Ἐγραψε πρὸς τὸν πατέρα τῆς Ζητούσα συγγνώμην, διότι διέθεσε τὴν ζωὴν τῆς δίχως νὰ τὸν συμβουλευθῆ, συνιστώσα συνάμα εἰς αὐτὸν νὰ μὴ κλαίῃ τὸ θάνατόν τῆς, καθότι ἀπέθνησκεν εὐτυχῆς ἐπὶ τῇ γλυκεῖα ἰδέᾳ ὅτι εὐηργέτησε τὴν πατρίδα τῆς.

Τὴν ἐπομένῃν, τὴν 7ην τῆς πρώτης ὥραν μικρὰ ἄμαξα ἦλθε καὶ παρέλαβεν αὐτήν, ὅπως τὴν φέρῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Φθάσασα, κατῆλθεν εὐχαρῆς ἐπὶ τοῦ νεκρικοῦ ἐδάφους καὶ μὲ στερρὸν βῆμα ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τῆς λαμνητόμου!

*Ὁ δῆμιος ἠθέλησε νὰ τῆς ἀφαιρέσῃ λευκὸν περιλαίμιον, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε καλύψει τοὺς ὄμους τῆς.

Τὸν παρετήρησε μὲ βλέμμα ὑπερήφανον, ποιοῦσα συνάμα νεῦμα ἀρνήσεως.

Μίαν στιγμὴν βραδύτερον ἢ νεαρὰ, ἡ ἀτρόμητος καὶ γενναία κόρη δὲν ὑπῆρχε πλέον.

*Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Κλειώ Λούη.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΡΟΔΟΥ

*Ἐν ρόδον ἐψυχορράγει. Βραδέως ἐκλινεν ἐπὶ τοῦ μίσχου του καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ στεφάνη του ὠχρῆ.

Μάτην αἱ χρυσαλίδες καὶ αἱ μέλισσαι προσεπάθουν νὰ τὸ θερμάνωσι διὰ τῶν θωπειῶν των. Μάτην αἱ μεγάλα λευκαὶ πασχάλια κλίνουσαι, ἄφινον νὰ πίπτωσιν ἐπ' αὐτοῦ σταγόνες, δρόσου, ἃς εὐλαβῶς εἶχον διαφυλάξει, καὶ αἷτινες ἐλαμπον εἰς τὸν ἥλιον ὡς μυστηριώδεις μαργαρίται.

Μάτην ὁ ἀὴρ τροσεπάθει νὰ ἀνορθώσῃ τὸν μίσχον του. Τὸ ρόδον ἀπέθνησκε!

*Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ ὠραία αὐτοῦ χρώματα ἐξηφανίζοντο· τὰ φύλλα του ἐπιπτον· τὰ δὲ πέταλά του βραδέως παρεμέριζον ὅπως ἀφήσιον ἐλευθέραν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθους νὰ πετάξῃ μετὰ τοῦ τελευταίου ἀρώματος αὐτοῦ.

Τὰ λευκάνθεμα προσήχοντο κλίνοντα τὰς παρθενακῆς κεφαλᾶς των· τὰ ἴα ἐκλαίον, κεκρυμμένα ὅπισθεν τῆς χλόης, καὶ ὅμως ἠλιπίζον ἔτι. Ἐσκέπτοντο ὅτι τὸ ρόδον ἦτο πολὺ ὠραῖον διὰ νὰ ἀποθάνῃ, τώρα ὅτε ὁ ἥλιος ἐλαμπε τόσο φαιδρῶς, τὰ δένδρα μόλις ἤνοιγον τὰ φύλλα των, ὁ χειμὼν ἦτο τόσο μακρὰν, ὑπὸ δὲ τὴν πράσινον χλόην διαυγῆ ρυάκια μαγευτικῶς ἐκελάρυζον.

*Ἐπὶ τῶν κλάδων, εἰς τὸ βάθος τῶν φωλεῶν αὐτῶν τὰ πτηνὰ εἰσώπων ὄλοι περιέμενον μετ' ἀγωνίας, τοὺς ὀφθαλμούς ἔχοντες προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ ρόδου, ὅπερ ἐξηκολούθει νὰ ὠχρῆ. Αἱ ὑπολαίδες ἦσαν ἀνήσυχοι· αἱ ἀηδόνες ἐκυπτον τὰς κεφαλᾶς των· οἱ τέττιγες οἱ συνήθως τόσο φλύαροι ἦσαν ἄφωνοι. Τὸ πρῶτον τῆς ἀνοιξεως ρόδον ἀπῆρχετο καὶ ὄλοι ἐσκέπτοντο ὅτι θὰ ἤρχετο καιρὸς, καθ' ὃν καὶ οὗτοι θὰ ἐκοιμῶντο ὡσάυτως τὸν αἰῶνον αὐτὸν ὑπνον.

*Ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ μικρὰ βαμβάκινα νέφη περιέμενον, ἀκίνητα, χωρὶς νὰ γνωρίζοσι δικαί ὁ ἀνεμὸς διέκοπτεν οὕτω τὴν αἰῶνον πρὸς τὸ ἀγνωστον πορείαν των.

Αἶφνης ἐν μέσῳ τῆς βαθείας ταύτης σιγῆς τῶν ὄντων ἐλαφρὸς στεναγμὸς ἀνεπέμφθη καὶ πάντες ἠσθάνθησαν ὡς νὰ διῆλθε ἐπ' αὐτῶν μυστηριώδες τι ἄρωμα. Ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθους, ἥτις ἐπέτα.

Τὸ ρόδον ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ μίσχου του διασκορπίζον εἰς τὸ ἔδαφος τὰ μακρὰντέτατα πέταλά του. Ἦδη ἐκείτο ἐπὶ τῆς χλόης καὶ πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς τῆς ροδῆς, ἐφ' ἧς εἶχε ζήσει λαμπρὸν καὶ ἐπίφθονον τὰ ἄλλα ἄνθη διὰ συγχρόνου κινήσεως ἐκλινον τὰς κεφαλᾶς των ὡς διὰ νὰ τῷ εἴπωσι τὸ τελευταῖον χαῖρε· αἱ χρυσαλίδες ἔπτυσσον τὰς πτέρυγας των· καὶ μεταξὺ τῶν πτηνῶν τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν δένδρων καὶ ἐπὶ τῶν πρασίνων θάμνων, εὐθὺς διεδόθη ἡ λυπηρὰ ἀγγελία.

Τὸ ρόδον, τὸ πρῶτον τῆς ἀνοιξεως ρόδον ἀπέθανε.

Καὶ τὸ ἐσπέρας ὑπὸ τὸ γλυκὺ φῶς τῆς σελήνης βραδεία συνοδία τὸ ἔφερεν εἰς τὸν τάφον.

Πρὸς πορεύοντο μὲν αἱ πασχάλια, ἀνυψοῦσαι ἐν εἰδει σημαντῶν τὰς ὑψηλὰς αὐτῶν κεφαλᾶς· μία δὲ μηλολόνη ἠκολούθει σοβαροτάτη καὶ ἐνδεδυμένη χρυσοπράσινον μεταξίνην ἐσθῆτα.

Τὰ καρυόφυλλα μὲ τὰς πλουσίας βελουδίνους ἐνδυμασίας των ἤρχοντο κατόπιν, καὶ μετ' αὐτὰ οἱ κόκοι, κλίνοντες σκυθρωπῶς τὰς θελκτικὰς χρυσὰς αὐτῶν στεφάνας καὶ δύο τέττιγες· κρούοντες διὰ τῶν κυμβάλων των γλυκεῖαν μελωδίαν· εἶτα ἤρχετο μακρὰ λευκὴ γραμμὴ λευκανθέμων καὶ ἠρανηθέμων, εἶτα τὰ ἴα μὲ τὴν πένθιμον αὐτῶν στολὴν ταῦτα προηγούντο ἀμέσως τοῦ νεκροῦ, ὅπερ ἐπὶ πρασίνου φύλλου φερόμενον ὑπὸ δύο μελισσῶν, ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐκοιμᾶτο. Τέσσαρες δὲ ὑπερήφανοι κρίνοι ἐκράτουν τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου.

*Ὅλα τὰ ἄνθη παρηκολούθουν. Αἱ χρυσαλίδες, ὧν ἡ ὀδύνη ἐζωγραφίζετο ἐπὶ τοῦ προσώπου των, οἱ μελισσοφάγοι, αἱ ὑπολαίδες, αἱ ἀηδόνες ἀδουσαι πένθιμον ἐμβατήριον, καὶ ὅλα

τὰ γειτονικά πτηνὰ ἠκολούθουν κατόπιν. Τέλος οἱ λευκοὶ κλώνοι λευκακάνθης ἐκλείον τὴν νεκρικὴν πομπήν, ἦν καθ' ὅδον αἱ συναντῶσαι αὐτὴν ἀμυγδαλέαι ἔρραινον διὰ δρόσου ἀντὶ διὰ δακρύων.

Κάτωθεν αὐτῆς τῆς ροδῆς, ἐφ' ἧς εἶχεν ἀκμάσει τὸ ρόδον, μύρμηξ τις εἶχεν ἀνοιξίσει ἐπὶ τῆς ὑγρας γῆς μικρὰν ὀπὴν ἐν τῷ τῆς ὁποίας ἡσυχον εἰς τὸ ἐξῆς ἡδύνατο νὰ κοιμᾶται. Ἡ σελήνη ἤδη ἐφώτιζεν ὄλην αὐτὴν τὴν σκηνήν, χωρὶς νὰ ἀφίνη οὐδεμίαν γωνίαν ἐν τῇ σκοτίᾳ. Ὑπὸ τὰς ἀργυρᾶς αὐτῆς ἀκτῖνας τὸ ρόδον ἐφαίνετο ἐνίοτε ὡς ν' ἀνελάμβανε ζωὴν μυστηριώδη καὶ ἀρίστον. Ἡσυχῶς αἱ μέλισσαι αἷτινες ἔφερον αὐτὸ τὸ κατέθεσαν εἰς τὸν τάφον, ἐνῶ οἱ τέττιγες ἔκρουον βραδυτέρην καὶ θλιβερωτέρην ἀκόμη τὴν μελωδίαν των· τὰ δὲ ἴα, τὰ καρυόφυλλα, τὰ λευκάνθεμα καὶ τὰ ἠράνθεμα προσήχοντο σιωπηλῶς. Ἐπειτα ἕκαστος ἔρριψεν ὀλίγην γῆν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ τάφος μετ' ὀλίγον ἐπληρώθη ἐντελῶς. Τὰ ἄνθη ἐκλινον τὰς κεφαλᾶς των πρὸς τελευταῖον χαιρετισμὸν καὶ τὸ πᾶν ἐτελείωσεν. Ἡ χλόη θὰ ἐφύετο ἄλλιν ἐκεῖ, ἐνθα ἐκοιμᾶτο τὸ ἄνθος· καὶ ὅταν τὴν ἐπαύριον ὁ ἥλιος θὰ ἐλαμπεν εἰς τὸν γαλανὸν οὐρανόν, οὐδεὶς θὰ ἡδύνατο ἴσως νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν θέσιν ἐν ἧ ἀνεπαύετο· οὐδεὶς ἴσως θὰ ἐνεθυμείτο αὐτό, οὐδ' αὐταὶ αἱ χρυσαλίδες αἷτινες ἐκλαίον τόσο πολὺ.

*Ὅλοι ἠτοιμάζοντο νὰ ἀναχωρήσωσιν, ὅτε μία ἀηδὼν ἔκαμε σημεῖον ὅτι θέλει νὰ ὀμιλήσῃ. Τὰ πάντα εἰσῆλθον τότε, καὶ αὐτὴ ἡ πηγὴ ἔπαυσε τὸν ψιθυρισμὸν τῆς· ἡ δὲ ἀηδὼν πετάξασα ἐπὶ κλάδου δρυὸς ἀφῆκε κατ' ἀρχὰς θορυβώδη θρυλλισμὸν, ὅστις ἀνέβη μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. Εἶτα κιούσα τὰς πτέρυγας τῆς καὶ ἀνυψοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐψάλλον.

*Διατί κλαίετε, ὦ ἀγαπηταὶ ἀδελφοί μου, ὦ ἄνθη, σύντροφοι τῆς ζωῆς μας; Διατί ἐπαύσατε νὰ ψάλλετε, ὦ ὑπολαίδες; Διατί, ὦ τέττιγες, δὲν ἐπαναλαμβάνετε τὰ φαιδρὰ ἄσματά σας. Σφρογγίσατε τὰ δάκρυά σας· ἀνοιξατε τὰς πτέρυγας σας. Δὲν εἶναι πλέον καιρὸς θρήνων! ὁ τελευταῖος στεναγμὸς σας ἃς ἐκλείψῃ μετὰ τῆς νυκτὸς ταύτης, ἡ δὲ ἡμέρα, ἥτις θὰ λάμψῃ μετ' ὀλίγον, ἃς ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς καρδίας σας τὴν χαρὰν.

*Τέκνα τοῦ ἔαρος γεννώμεθα διὰ χρυτῆς τινος θωπειᾶς τοῦ ἡλίου, καὶ ἡ φύσις ἐξυπνᾶ μεθ' ἡμῶν. Εἶμεθα αἰῶνια εἰς αὐτήν. Εἶμεθα τὸ ἄρωμα, ἡ χαρὰ καὶ τὸ ἄσμα. Ἄνανεοῦμεθα πάντοτε καὶ οὐδέποτε ἀποθνήσκωμεν. Ὅταν ὁ χειμὼν ἔρχεται, ὅταν ἡ χιών καλύπτει τὴν γῆν διὰ μεγάλου λευκοῦ σάβανου, τὰ ἄνθη καὶ τὰ πτηνὰ ἀπέρχονται, πλὴν ἐπανέρχονται ταχέως. Δὲν θνήσκουσιν, ἀπλῶς ἀναπαύονται. Ἡ πρώτη ἀκτὶς τοῦ ἡλίου ἀνοίγει τὰς πτέρυγας καὶ ἀνορθοῖ τὰ ἄνθη· τὰ ρυάκια ρέουσι, οἱ θάμνοι πρασινίζουσι, τὰ δένδρα στολίζονται διὰ τῶν φύλλων των καὶ τὰ ἄσματάτα ἀντηχοῦσι πανταχοῦ.

*Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· μὴ κλαίετε. Τὸ ρόδον δὲν ἀπέθανε, διότι ἄλλα ρόδα θὰ ἀνθῶσιν αὐριον ἐπὶ τοῦ κλώνου, ἐφ' οὗ τοῦτο ἦνθησε. Κοιμᾶται. Θὰ ἐξυπνήσῃ. Ἀναπέμψατε ἐξ ἐναντίας φωνὰς χαρᾶς καὶ ἔρωτος διὰ νὰ χαιρετήσητε αὐτὴν τὴν ἀναγέννησιν τῶν ὄντων, ἥτις μᾶς καθιστᾶ ἀθανάτους.

*Ὅδὲποτε θ' ἀποθάνωμεν. Ζῶμεν καὶ θὰ ζῶμεν πάντοτε. Ὁ Θεὸς μᾶς ἔπλασε μετὰ τοῦ κόσμου καὶ θὰ ὑπάρχωμεν ἐν ὅσῳ αὐτὸς ὑπάρχει. Δύνασθε λοιπὸν νὰ μαραίνεσθε ἐπὶ τῶν μίσχων σας, ὦ ρόδα· δύνασθε ἀπόβως νὰ ἐκπέμπετε τὸ τελευ-

ταῖον ἄρωμά σας, ὦ ἴα· δὲν πίπτετε εἰμὶ διὰ νὰ ἀνεγερθῆτε ἔτι ὠραιότερα.

*Παύσατε λοιπὸν, ὦ τέττιγες τὴν βραδείαν καὶ θλιβεράν μελωδίαν σας καὶ ἀντ' αὐτῆς ψάλλετε μᾶς τὸ ὠραιότερον ἄσμα σας. Ὑμνήσατε τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἥλιον. Ψάλλετε τὰ ἄνθη καὶ τὸ ἄρωμα αὐτῶν. Ψάλλετε τὸ ρόδον, ὅπερ δὲν ὑπάρχει πλέον καὶ τὸ ρόδον ὅπερ θὰ χαιρετίσωμεν αὐριον.

*Ἰδέτε. Ἡ νύξ ἀπῆλθεν ἤδη καὶ μακρὰν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐφάνη ἡ αὐγὴ. Ὁ ἥλιος μετ' ὀλίγον θὰ χρυσώνῃ τὰ πάντα, ἡ ζωὴ ἀρχεται ἐκ νέου, τὸ ρόδον μᾶς ἐπανέρχεται. Θάνατος λοιπὸν δὲν ὑπάρχει. Ἡ ζωὴ εἶναι αἰώνιος καθὼς ὁ Θεός!)

*Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ σιὰ διεσχίσθη, ὁ δὲ ἀνατέλλων ἥλιος ἐπλημύρισε τὴν γῆν διὰ χρυσοῦ φωτός.

Τὰ ἄνθη τότε ἠνορθώθησαν ἐπὶ τῶν μίσχων των· τὰ ρυάκια ἐπανελάθον τὸν ροῦν των κυλίνοντα τὰ ὡς κρύσταλλα διαυγῆ ὕδατά των· τὰ πτηνὰ ἐπανήρχισαν τὸ φαιδρὸν ἄσμα των· σταγόνες δὲ δρόσου ὡς ἀδάμαντες ἐλαμπον ἐπὶ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν φύλλων. Καὶ ἐπὶ τοῦ κλώνου, ἐφ' οὗ τὸ ρόδον ἀπέθανε χθὲς· νεαρὸς κάλυξ, διασχίσας τὰ πράσινα σέπαλά του λαμπρῶς ἤνοιξε.

Κρυσταλλία Χρυσοθέρηγ.

*Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

*Ἄξιον ἰδιαίτερας μελέτης τυγχάνει τὸ περὶ μέσης τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως νομοσχέδιον, οὗ τὴν ὑψίστην εὐεργετικὴν σημασίαν ἐξαίρομεν καταλλήλως ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄρθρῳ. Κατὰ τοῦτο ἰδρύεται εἰς δευτερεύουσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος — καὶ ὡς τοιαύτη ἐξελέγη τὸ Μεσολόγγιον — ἐν Διδασκαλεῖον θηλέων. Ἄνα πάντα δὲ τὰ κυριώτερα τῆς Ἑλλάδος κέντρα ἀνώτερα τῶν θηλέων Παρθεναγωγεῖα.

Λόγος δι' ὃν ἡ ἰδρυσις τοῦ Διδασκαλείου ἀπεφασίσθη εἰς Μεσολόγγιον καὶ ὄχι εἰς Ἀθήνας θεωρεῖται ἡ αὐτόσε ὑπάρχουσα καταλληλοτάτη διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἐνοικράτειος σχολῆ. Τὸ Διδασκαλεῖον θὰ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τάξεων, θὰ συνδιαικωνται δὲ ἐν αὐτῷ ἡ Διευθύντρια, αἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ μαθήτριαι, αἷτινες πᾶσαι θὰ εἶναι τρόφιμοι.

Τὰ ἐν τῷ διδασκαλεῖῳ τούτῳ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι: Θρησκευτικά, Παιδαγωγικά, ἡ μητρικὴ γλῶσσα ἡ ζῶσα καὶ γραφομένη καὶ ὄχι ἡ ἀρχαία, ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία, ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ γεωμετρία, ἡ γεωγραφία, ἡ φυσικὴ ἱστορία, ἡ ὠδική, ἡ καλλιγραφία, ἡ ἰχθυογραφία, τὰ χειροτεχνήματα, ἡ γυμναστικὴ καὶ τὸ κλειδοκύμβαλον.

*Ὡς διευθύντρια θὰ διορίζεται μόνον Ἑλληνὶς ὑπερτεσσαρακοντοετής, ἐπὶ 5 τοῦλάχιστον ἔτη διευθύνασα εὐδοκίμως ἐντὸς τοῦ κράτους ἀνεπτυγμένον παρθεναγωγεῖον, γνωρίζουσα δὲ μίαν τοῦλάχιστον Εὐρωπαϊκὴν φιλῶσαν. Ἡ μισθοδοσία αὐτῆς ὀρίζεται εἰς δρ. 450 μηνιαίως, παρέχεται δ' αὐτῇ ἐν τῷ καταστήματι τροφή, κατοικία καὶ πᾶσα δανάνη συντηρήσεως δωρεάν.

Αἱ εἰς τὸ διδασκαλεῖον καταταχθῆσόμεναι μαθήτριαι, πρέπει νὰ εἶναι ὑπερδεκαεξαετίδες, οὐχὶ ὅμως καὶ πρεσβύ-

τεραί των 20 ετών. Νά είναι υγιείς, διαγωγής άμέμπτου, νά έχωσι γνώσεις, όσας περίπου οί τελειόφοιτοι τής Α΄ Γυμνασιακής τάξεως και δεξιότητα εις τήν καλλιγραφίαν, ίγνογραφίαν, ώδικήν κτλ. Αί μαθήτριάι αύται θά είναι τρώοιμοι, καταβάλλουσαι διά τήν τροφήν των και τήν διδασκαλίαν δρ. 600 ετησίως.

Ουδενία θά διορίζεται εις τό κράτος διδασκάλισσα, έν δέν σπουδάση εις τό διδασκαλείον τούτο και έν δέν ύποστή εύδοκίμως τήν άπολυτήριον δοκιμασίαν. Προσωρινώς μόνον έπί δύο έτη από τής ιδρύσεως του διδασκαλείου τούτου έπιτρέπεται νά προσέρχωνται ένώπιον τής εξεταστικής έπιτροπής εις άπολυτήριον δοκιμασίαν και άλλαχού μορφωθείσαι δημοδιδασκάλισσαι. Παρατηρητέον ότι διά τά έργόχειρα άφιερώνται πολλαί ώραι ως και διά τά λοιπά τεχνικά μαθήματα.

Τό νομοσχέδιον τούτο μετά των συναφών αυτώ παρεπέμφθησαν, ίνα εξετασθώσιν υπό έπιτροπής, συνισταμένης υπό των κ. κ. Μανέτα, Κοντοσταυλου, Κανταρτζή, Νέγγρη, Σιμοπούλου, Σκουλούδη, Κοσσανάκου, Δημητριάδου, Καραπαύλου, Κανακάρη, Άιτωνοπούλου, Μεταξά, Ράλλη, Κοζάκη, Βάρβογλη, Πετρίδου, Ρικάκη, Καλογεροπούλου, Βουδούρη, Μίληση και Μπογιατζόγλου, άνδρών διακρινομένων έπί αναπτύξει και αναλόγῳ προς τήν ύψηλήν εύθύνην, έν αναλαμβάνουσαι μορφώσαι. Έρχομεν δέ, επαναλαμβάνομεν, δι' έλπίδος, ότι πάντες ούτοι θά έργασθώσι μετά ζήλου, όπως όσω τό δυνατόν ένωρίτερον φέρωσιν εις πέρας τήν σχετικήν του νομοσχεδίου μελέτην, ίνα πρό τής λήξεως τής περιόδου ταύτης εισαχθῆ εις ψήφισιν.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Αθιγγανικοί γάμοι έν Θεσσαλίῳ.

Όκτώ ήμέρας πρό τής έπισήμου τελετής, άρχονται τά προεόρτια των Αθιγγανικών γάμων και δι' αί προσκλήσεις προς πάντας τούς έν τοις περιχώροις έμοφύλους οικογενειαρχας. Έπί τῷ σκοπῳ τούτῳ εκλέγεται νεανίας άγαμος, όστις άποστελλόμενος προς πάντα συγγενή ή φίλον προσφέρει έκάστω τούτῳ μῆλον, δηλοῦν τήν διάθεσιν των γονέων τής νύμφης, ή του γαμβρού ίνα οικογενειακῶς παραστή εις τούς γάμου.

Έπειδή οί Αθίγγανοι τυγχάνουσι πάντες, εξαιρέσει εύαρίθμων, άκτήμονες, φιλοξενούνται οί προσκεκλημένοι έντός τής εύρείας σκηνής, ή, καιρού έπιτρέποντος, έν ύπαίθρῳ.

Από τής πρώτης ήμέρας τής προσκλήσεως παραλαμβάνονται έκτε του γαμβρού και τής νύμφης τυμπανισται Αθίγγανοι, οίτινες εξέρχονται εις προϋπάντησιν ενός έκάστου των κεκλημένων εις 100 τουλάχιστον βημάτων άπόστασιν. Οί ξευιζόμενοι άφου αναπαυθῶσιν επί μικρόν, προσφέρεται αυτοις δ γαμήλιος καφές παρασκευαζόμενος ως εξής: Νέοι εκ των οικείων και των συγγενών παραλαμβάνουσι δύο—τρεις όκάδας καφφέ, διπλασίαν δέ ποσότητα κριθής, θέτουσι πεφυρμένως ταύτα έντός ήμαλγωμομένου χαλκίνου άγγείου, και μετά τυμπάνων λαμβάνουσι τήν προς τό Όθωμανικόν καφφενσίον άγουςαν. Έκει επί δύο και πλέον ώρας άδουσι υπό τούς ήχους των τυμπάνων, ένασχολούμενοι έν ταυτώ έναλλάξ εις παρασκευήν του καφφέ, μεθ' δ και μεταβαίνουσιν αυθις έν πανηγυρική συνοδείῳ εις τήν σκηνήν, προπορευομένου του φέ-

ροντος αυτόν, όστις και δι' έρυθρού μανδηλιου περιζώννυται.

Καθ' έκάστην ήμέραν δ αριθμός των προσκεκλημένων αυξάνει, διαιρούνται δ' εις όμίλους και διασκεδάζουσιν, όρχούμενοι χορούς Συμυραϊκούς και Αραβικούς.

Όντως ώραϊον είναι νά βλέπη τις τας ώραιάς Αθιγγανίδας με τό χρυσοποίκιλον πρόσωπον και τας βεβαμμένες χειράς των ένδεδυμένας τά πάντα αντίθετα προς τας ύπομελαινκς μορφάς των έρυθρά ένδύματα, νά χορεύωσι με τσιν χάριν πρό τής μελλονύμφου, ήτις τεθλιμμένη και δακρύουσα μένει άκίνητος μέχρι τής τετάρτης ήμέρας εις τό βυθύτερον μέρος τής σκηνής. Κατά τό διάστημα τούτο αί στενωτέραι φίλλαι της άσχολούνται εις τήν επί σχολίων άνάρτησιν τής προικός αυτης, συγκειμένης ως επί τό πλείστον εκ χρυσοποίκιλων λευκών άσπυρρούχων, έφαπλωμάτων, προκεκαλιών κλ.

Περί τήν μεσημβρίαν τής τετάρτης ένδύουσι τήν νύμφην διά μιάς των καλλιτέρων εσθήτων της, καλύπτουσι τήν κεφαλήν με μετάξινον κεκρύφαλον και έλάσματα εκ ψευδούς χρυσοϋ, θέτουσιν άνωθεν του μετώπου της φυσικά άνθη και έδηγοϋσιν αυτήν ύποστηριζόμενην υπό δύο συγγενών της, με τούς όφθαλμούς χαμαί προσηλωμένους, επί τινος σκίμποδος. Ούτος είναι τοποθετημένος έν τῷ μέσω τής κεντρικής γραμμής των προσκεκλημένων, οίτινες ύποψιθυρίζουσι διαφόρους εύχάς, εκφράζουσι δέ και τήν γνώμη των περί τής καλλονής και του στολισμού της νεαρῆς νύμφης, ήτις σπανιῶτα υπερβαίνει τό είκοστόν τής ηλικίας της έτος. Από τής έσπερας τής ήμέρας εκείνης μέχρι του μεσονυκτίου σχεδόν αί νεανίδες βάφουσι τας χειράς τής μελλονύμφου δι' έρυθρά βαφήν καλουμένην τουριστι Κινά. Τήν κόμην και τας όφους, οι εις άκρον τοξοειδεις σχηματίζουσι, βάφουσι διά μελανοσκόπιμα, μεθ' δ και διαποικίλλουσι τό εύθύ άνωθεν τῆς κόμης τής ρινός μέρος του μετώπου διά ποικιλοχρόων άσπυρρούχων, μεταξύ των όποιων λάμπουσι οί εκ ψευδούς χρυσοϋ και γαμβρού, δι' ών πολλαίς κοσμοϋσι και τήν κάτω σιαγόνα.

Καθ' όλον τό διάστημα τής διακοσμώσεως οί τυμπανισται άνακρούουσι συγκινητικώτατα τά όργανά των, άκουσας μετά των προσκεκλημένων άποκριτήρια άσματα.

Η νεαρά νύμφη κλαίει άκαταπαύστως, οί δε προσκεκλημένοι άθροϋι πλην κατά σειράν περερχόμενοι έπιστολιν επί των γονάτων αυτης διάφορα νομίσματα, ως επί τό πλείστον άργυρά. Μετά δέ τήν παρέλασιν ταύτην νέος και τάλαν χορός άρχεται μέχρι τής πρώτης, όπότεν άφικνεΐται άκατακλμένος του νυμφίου νεανίας, φέρων έρυθρούν περι τόν λαιμόν μανδηλιον και κομίζων έντός άνθοπλέκτου κανίστρου τά γαμήλια δώρα. Ταύτα συνίστανται από ποδήρη χιτώνων, έξ άσπυρρούχου, — έννοείται διά τούς πλουσιωτέρους — χρυσαφί τουβρού ή κυκναϋ ή πορτοκαλλίου, με σειράν κομβίων από του λαϊμοϋ μέχρι των ποδών και έκαστέρωθεν των κομβίων άποποικίλλόμενα άνθη εκ ψευδούς χρυσοϋ. Έπανωφόριον του άυτου πράγματος και χρώματος. Κεκρύφαλον πεποικίλλόμενον δέ άνθών και ζεύγος ύποδημάτων, φερόντων επί του άνω μέρους άνθος του αυτου ρυθμού και ποιότητος. Ο ζεύγος λαμβάνει ως δώρον παρά των γονέων τής κόρης ένα (ή τρεις) λευκόν μανδηλιον πεποικίλλόμενον διά ψευδούς χρυσοϋ και άσπυρρούχων.

Περί τήν μεσημβρίαν τής επομένης προσερχονται οί συγγενείς του γαμβρού και συμπαντες οί προσκεκλημένοι πλην του νυμφίου, ίνα παραλάβωσι τήν νύμφην έν τῷ άνώγειο και

χοροίς.. Μετά τήν άφιξιν και τήν ανταλλαγήν των συνήθων φιλοφρονήσεων επιδίδονται οί νεώτεροι τούτων εις διαφόρους άγώνας, ήτοι ίπποδρομια, σκοποβολήν και παλαιστραν. Φρίκη καταλαμβάνει πάντα τόν μη περίτῳ τοιαύτα ειθισμένον, νά βλέπη ήμίγυμνα τά καταμέλανα των Αθιγγάνων σώματα, ταλαντευόμενα επί τής εΐδει κονίστρας πλατειάς, μέχρις ου έπέλθη ή τής πάλης συμπλοκή, ήτις επί πολλαίς ένίοτε παρατείνεται ώρας, καθ' ής φρικτωδώς άγωνίζονται, πίπτοντες και έγειρόμενοι, ένίοτε δέ και μωλωπιζόμενοι, μέχρις ου τέλος ο εις κατορθώση νά κρατήση προς στιγμήν τόν έτερον μετέωρον. Ούτος θεωρείται νικητής, θωπεύει όλίγον τόν ήττηθέντα, τόν σφιγγει προς στιγμήν εις τας άγκάλας του και λαμβάνει ως δώρον ζώνην εξ εύτελουσ λαχωρίου ή τσεβρέν, μεθ' δ και έν πάνδημον άφθεριμ (εύγε).

Μετά τό πέρας των άγώνων θέτουσι τήν νύμφην ένδεδυμένην ήδη διά τής υπό γαμβρού σταλείσης ένδυμασίας, έντός άμάξης συρομένης υπό βοών, πανταχούθεν κεκαλυμμένης διά σινδωνον. Παρ' αυτήν κήθηται και γρατά τις συγγενής και τινε; νεάνιδες.

Αλλαλάζοντες δέ και όρχούμενοι φθάνουσι εις τήν σκηνήν του γαμβρού, προπορευομένων των φερόντων ανά χειράς τήν προικα τής κόρης. Η άμαξα σταματά πρό τής θύρας τής σκηνής του γαμβρού, όστις έρυθρά, ως επί τό πλείστον, ένδεδυμένος άνάμεινει εκει. Άνεγειρει τήν σινδόνα, βλέπει τήν νύμφην, μεθ' δ και έρωτάται τρις άν τήν δεχθῆαι ως σύζυγον. Έάν ή άπάντησίς του είναι καταφατική, λαμβάνει ταύτην επί των χειρών του και τήν φέρη, χωρίς ουδ' ή εσθής της αυτη νά έγγίση επί του εδάφους μέχρι τής βυθυτάτης γωνίας τής σκηνής του. Ένταύθα πιστότατα παρακολουθοϋσι και ούτοι έθιμον τουρκικόν, καθ' δ ή τελετή του γάμου μετά τήν έσοδον τής νύμφης εις τήν οικίαν του νυμφίου λήγει τέλειον. Σημειωτέον δέ ότι πριν ή παραλάβωσι τήν νύμφην, εις Χότζας και δύο μάρτυρες διαβεβαιούσι διά πράξεως τήν σύναψιν του συνοικεσίου.

Τήν επομένην ή νύμφη επισκέπτεται τούς γονείς της και τούς εις τόν γάμον προσκληθέντας, μεθ' δ και επιδίδεται πλέον εις τά νέα της καθήκοντα, φροντίζουσα πάντοτε περί

της εύδαιμονίας της νέας της οικογενείας. Δέν άρνούμαι έν τούτοις, φίλη αναγνώστρια, ότι ή τόσον καλή αυτη οικοδόσποινα, μετ' όλίγον φέρουσα εσθήτα κατεσχημένη και βραχείαν και εις τήν δεξιάν ύψηλήν ράβδον προσπαθεί νά σῶς εξαπατήση, ύποσχόμενη νά σῶς εΐπη σασέστατα τό δοροσταγμένον μέλλον Σας, όπερ και πιθανόν έτι ροδιώτερον τῆ φαίνεται, άν άπαστράπτον τι νόμισμα περιέλθη εις τήν κυριαρχίαν της.

Έν Τυρνάβῳ τής Θεσσαλίας.

Μαρία Πίπιεξ.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝ ΙΝΔΙΑΣ

Αυτό είναι άπίστευτον και όμως αληθές. Εις τας Ινδίας τήν πατρίδα των πολυτίμων μεταξινων ύφασμάτων κατέστησαν περιζήτητα τά ύφασματα τής Έλληνικής βιομηχανίας, ή μάλλον τής κ. Σπάρτης Καρασταμάτη, ήτις κατά τήν παρελθούσαν εβδομάδῃ έλαβεν εκειθεν παραγγελίαν 1000 περίπου πήχεων. Τούτο δύναται νά όνομασθῆ θρίαμβος τής κ. Καρασταμάτη. Αλλά του θριαμβου τούτου και τής προόδου τής καλής ύφαντριάς μετέχει ρέκτης και φιλοπρόοδος συμπολίτης ήμων ο κ. Καλλιγῆς, όστις διά γενναίας χρηματικής παροχής συνετέλεσεν όπως ή κ. Καρασταμάτη και τόν κύκλον των έργασιων της επεκτείνη και μετά ζήλου επιδοθῆ εις ανάπτυξιν και τελειοποίησιν του έργου της.

Πολλάς δέ άλλας παραγγελίας έλαβεν ή έν λόγω τεχνίτις και από τήν Αμερικην, και από άλλας μεγαλουπόλεις, έφ' οίς ή «Έφημερίς των Κυριών» ήτις εκ των πρώτων ύπεστήριξεν αυτήν τῆ εκφράζει θερμάτα συγχαρητήρια.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Β. Τρ. Πά τ ρ α ς. Διηγημάτιον ελήφθη μετά συνδρομών Ιστορίας τής Γουαϊκής. Δημοσιευθήσεται. Μυρίας εύχαριστίας δι' εύγενείς φροντίδας. — Καν Α. Δ. Πει ρ α ι ῶ. Έλήφθησαν. — Καν Μ. Π. Τύ ρ ν ο β ο ν. Έλήφθησαν. Γάμοι δημοσιεύονται σήμερον. — Κον Ι. Χ. Πά τ ρ α ς. Συνδρομή ελήφθη. Αποδείξεις άποστέλλεται. — Καν Ε. Τζ. Αί γ ι ν α ν. Εκδίδεται άρκεύτως έντός τής εβδομά-

ΕΝΕΔΡΑ

Πλην έντός δευτερολέπτου ο άτυχής νέος επιστρέφει. Εΐναι πολύ όργῳ, ειπεν, ή οικία είναι πολιορκημένη. Έρχομαι νά αποθάνω πλησίον σου.

Όχι, όχι, εφώναξεν ή Λουκιανή έξω φρενών. Ίδού, ρίφθητι εις τό ξηρόν εκείνο φρέαρ και θά σωθῆς. Και ο άτυχής νέος ταχύτερος άστραπῆς έρρίφθη εις τό μέλαν εκείνο και χαΐνον στόμον, ως τό μόνον ύπολειπόμενον αυτώ καταφύγιον.

Έν τῷ μεταξύ οί Γερμανοί στρατιῶται έφορμώσιν έν τῷ δωματίῳ. Επιτίθενται κατά του Μονμάγερ, δι' τηρυζόμενοι ότι αυτός εισήγαγε τούς κατασκόπους εκεινους και ότι ή κατά των Γερμανών έπίθεσις εγένετο κατόπιν προγενεστέρως συνεννοήσεως μεταξύ αυτου και των επιτεθέντων. Ο Μονμάγερ διαμαρτύρεται. Άρνείται. Αλλ' ουδεις τόν πιστεύει.

Τέλος ο λοχίας Φράντζ εισέρχεται ασθμαίνων. Πού είναι, λέγει ο τρίτος εκ των τῶν οικίαν έδῶ πολιορκησάντων. Οί δύο έδραπέτευσαν, τούς κατεδιώξαμεν άνευ άποτελέσματος, αλλ' ο τρίτος είναι έδῶ. Τόν κρύπτετε. Ο Μονμάγερ και ή Λουκιανή άντήλαξαν βλέμμα συνεννοήσεως.

Όσο ταχύ και άν ήτο τό βλέμμα τούτο δέν διέφυγε ποσῶς τήν προσοχήν του Γερμανού ύπαξιωματικού. Δέσατέ τον, ειπε προς τούς στρατιώτας, δεικνύων τόν Μονμάγερ. Αποτεινόμενος δέ προς τόν μετά σπουδῆς δεσμευθέντα ειπε: Σοι δίδω δέκα λεπτά νά σκευθῆς. Έάν δέν μοι εΐπης πού έχετε κρυμμένον τόν κατασκόπον εκεινον θά σε τουπεκίσωμεν. Και εξάγει τό ώρολόγιόν του, όπερ κρατεί ανά χειράς άνοικτόν.

Η Λουκιανή ώχρίασε φρικτωδώς επί τῷ άκούσματι τούτῳ. Η ζωῆ τριών ανθρώπων επαΐζετο κατά τήν στιγμήν εκείνην. Η του Μονμάγερ, ή του Γωτιέ και ή του Δοριάτ, άφου εις όλας τας τραγικάς ταύτας περιπετειάς ή τύχη του καταδίκου περιπλέκετο στενωτάτα. Ηκουσες; ειπεν ο Μονμάγερ άποτεινόμενος προς τήν άτυχή κόρην. Σοι άφίνω τήν φροντίδα νά άπορκίσσης τις εξ ήμων των δύο πρέπει νά αποθάνη.

Θεέ μου! ειπεν ή άτυχή, παράφρων σχεδόν εκ τής λύπης. Τί νά είπω;

Ότι ή καρδια σου σοι ύπαγορεύσει. Αλλ' ή καρδια τής Λουκιανῆς συνετρίβητο επί τῆ ιδέα ότι ο θάνατος του Μονμάγερ κατέστρεφεν όλα της τά σχέδια, όλας τας θυσίας, συνεπαγόμενος τῆν άποτελεισιν τής θανατικής ποινῆς του άτυχους πατρός της. Αλλά πῶς νά άποφασίση νά σύση τόν άθλιον αυτόν και νά παραδώση τόν Γωτιέ, έν τόσον ελάτρευε. Αίσθανομένη ότι έχανε τήν άναπνοήν εκ τής φρικτωδους στενοχωρίας πλησιάζει προς τό παράθυρον, ίνα ο έσπερινός άήρ τήν ζωογονήση. Πλην τί βλέπει! Τόν Γωτιέ εξερχόμενον του φρέατος, έρποντα κατά γῆς και

δος. Ἐκεῖ θὰ εὐρήγητε καὶ τὰς ζητουμένας πληροφορίας. — Κον Δ. Π. Α. Κ έ ρ κ υ ρ α ν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. — Κον Α. Α. Τύ ρ ν ο θ ο ν (Βουλγαρίας). Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. — Κον Κ. Α. L a u s a n n e. Ἐλήφθησαν. Σήμερον δημοσιεύεται ἡ βιογραφία. — Κον Γ. Π. Α ἱ γ ι ο ν. Ἐλήφθη. Συνδρομητικὴ Ἱστορίας Γυναικὸς ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Κον Π. Π. Ὁ δ η σ ό ν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. — Κον Θ. Α. Μ. Σ τ ε ν ή μ α χ ο ν. Ἐπιστολὴ εὐγενεστάτη μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας διὰ συντονιστικὴν ἐνέργειαν ὑπὲρ διαθεσεως τῆς Ἱστορίας Γυναικὸς. Γράφομεν. — Κον Α. Α. Α. Πό ρ τ Σ α ἱ δ. Θερμοτάτας καὶ πολλὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ μέριμναν ὑπὲρ ἐγγραφῆς συνδρομητρίων ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Γυναικὸς. Γράφομεν. — Κον Μ. Μ. Σ. Κ ω ν σ τ α ν τ ι ν ο ὕ π ο λ ι ν. Εὐχαριστως ἀποστέλλομεν ὑμῖν τὴν Ἱστορίαν τῆς Γυναικὸς. Τὸ ἀντίτιμον τοῦ Α' τόμου πληρώνετε πρὸς τὸν αὐτὸς ἀντιπρόσωπον ἡμῶν καὶ Ν. Γεράρον Σαξί Χάν, Βεσκειμπέ Παζάρ. — Κον Θ. Π. Α ε υ κ ω σ ί α ν. Ἄπειρον εὐγνωμοσύνην διὰ καταβαλλομένην εὐγενῆ φροντίδα. — Κον Κ. Κ. Α ε υ κ ω σ ί α ν. Δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἡμερολόγιον ὡς λίαν μακρὸν. Δημοσιευθήσεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα. — Κον Ε. Χ. Πύ ρ ο ν. Συνδρομητρίαι ἐνεγράφησαν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Γυναικὸς. Τεύχη ἀποστέλλονται καὶ ἀντίτυπα ἡμερολογίων ἅμα τῇ ἐκδόσει. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ προθυμίαν. Γράφομεν. — Κον Α. Μ. Ὁ δ η σ ό ν. Ἀναμείνεται παρακαλούμεν ὁδηγίας σας. — Κον Π. Χ. Γ α λ ά ζ ι ο ν. Γράφομεν. — Κροθὴν Φι λ ι α τ ρ ά. Δυστυχῶς πᾶσαι αἱ σκευασταὶ αὐταὶ εἶναι δηλητηριώδεις, πλὴν τούτου δὲ καὶ ἡ ἐνέργειά των εἶναι παροδική. Εὐθὺς ὡς πύσσετε μεταχειριζομένη αὐτὰς αἰ ὄληραὶ τρίχες ἀναφύονται. Νομίζομεν ἐν τούτοις ὅτι εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπῆρχε σχετικὴ συνταγή. — Κον Β. Τ. Π. Ἄ λ ε ξ ά ν δ ρ ε ι α ν. Ἄφου εἴσθε ξανθὴ προτιμᾶτε τὸ κυκλῶν. Τὰ ὄχρα καὶ τὰ ρόδινα μᾶλλον διὰ τὰς μελαγχροινάς.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς καθαρίζονται τοῦλια καὶ δαντέλαι. Κόμμετε πυκνὴν σαπούνιδαν ἐκ λευκοῦ σάπωνος, βυθίσατε τὰ τοῦλια καὶ τὰ λευκὰ τρίχαιτά σας καὶ ἀφήσατε ὅλα ἕμω ἢ σιγοβράσωσιν ἐπὶ 1)4 τῆς ὥρας. Τὰ ἀποσύρετε τῆς χύτρας, τὰ σφίγγετε ἐντὸς τῆς χειρὸς χωρὶς νὰ τὰ τρίψητε. βυθίσατέ τα! κατ' ἐπανάληψιν εἰς ψυχρὸν ὕδωρ καὶ τελευτήσιν εἰς ὕδωρ, ἐν ᾧ ἔχετε διαλύσει ὀλίγον λουλάκι. Βυθίσατέ τα ἀμέσως μετὰ ταῦτα εἰς ἑλαφρὸν εἰαλυσιν κόμμεως ἀραβικοῦ (gomme arabique) ἀποσταλᾶτε διὰ τῆς χειρὸς καὶ ἀπλώσατε ἐπὶ μιλλίνης κουβέρτας ἢ ἐπὶ λευκῶν σινδόνων, προσκαρμύζουσα καλῶς διὰ καρφίδων. Ἀφήσατε νὰ στεγνώσῃ χωρὶς νὰ σιδηρώσητε.

διευθυνόμενον πρὸς τὸν τοῖχον, ἐπ' οὗ καὶ μετὰ προφυλάξεων ἀναρριχᾶται. Ἡ Λουκιανὴ τὸν βλέπει. Αἰσθάνεται τὴν καρδίαν τῆς φεύγουσαν μετ' αὐτοῦ. Ἐσώθη, διανοεῖται, στρεφόμενη πρὸς τοὺς ἐν τῷ δωματίῳ ἀναμένοντας τὴν ἀπόφασίν τῆς. Θέλουσα δὲ νὰ κερδίσῃ καιρὸν καὶ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀπόδρασιν τοῦ νέου προσποιεῖται ὅτι συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ Μονμάγερ, προσπαθοῦσα νὰ πείσῃ τὸν ἀξιωματικὸν ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν εἶναι υπεύθυνος διὰ τὴν αἰφνιδίαν τῶν κατασκόπων ἐπίβησιν.

Παρήλθον δύο λεπτὰ πέραν τῶν ὀρισθέντων, ἀπαντᾶ ὁ Γερμανὸς ἀπαθῶς. Ἐὶν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἀθῶος, ἀς μᾶς παραδώσῃ τὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν κρυπτόμενον.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μονμάγερ ἐξηκολούθει σιωπῶν, πέντε ἄνδρες περιστοιχίσαν αὐτόν, θέτοντες τὰ ὄπλα των ἐπὶ σκοπὸν βολῆς.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Γωτιεὶς ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ ἐργοστάσιον ἐπολιορκεῖτο πανταχόθεν, ἐπέστρεψε πάλιν καὶ ἐκρύβθη ἐντὸς τοῦ φρέατος. Ἡ ἄτυχῆς Λουκιανὴ δὲν τὸν εἶδεν ἐπανερχόμενον.

Ὁ Μονμάγερ ἦτο ὠχρότερος θανάτου. Θὰ μὲ ἀφήσῃς λοιπὸν νὰ ἀποθάνω εἶπεν. Ἄφου οὐδέποτε μὲ ἠγάπησας ὡς ἐκεῖνον, διατί ἤλθες ἐδῶ, ἐκθέτουσα τὴν τιμὴν σου.

Εἶναι ἔνδειξις ἀγάπης αὐτὸ τὸ ὁποῖον μοὶ ζητεῖς; Ἐκεῖνος ἔνευσε καταφατικῶς.

Ἄκούσατε, εἶπεν ἀποτεινομένη πρὸς τὸν ἀξιωματικόν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Μπακλαδάς. Μία ὀκτὰ φύλλα, μία ὀκτὰ ψύχα ἀμύγδαλα καθαρισμένα καὶ 1)4 ὀκτὰ ζάχαρις. Τὰ ἀμύγδαλα καθουρίζετε ὀλίγον, ἀναμιγνύουσα μὲ ὀλίγην κανέλαν κοπανισμένην καὶ ὀλίγην βανίλιαν. Μετὰ ταῦτα διαλύετε τὸ ἥμισυ τῆς σακχάρους καὶ τὰ βράζετε χωρὶς νὰ δέσωσι. Τότε ἀλοιφετε τὸ ταψί σας μὲ βούτυρον, θέτετε ἐπ' αὐτοῦ ἕως δέκα φύλλα ἅτινα ἀλοιφετε ἐκ διαλειμμάτων, καὶ ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἀρχίζετε νὰ τοποθετήτε τὰ ἀμύγδαλα, ἅτινα σκεπάζετε πάλιν μὲ φύλλα καὶ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον. Ἄμα τὰ φέρωσιν ἀπὸ τὸν φούρνον, βράζετε τὴν ὑπόλοιπον ζάχαριν καὶ τὰ περιχύνετε.

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. Συνδρομητρίαι, ὧν ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 1ην Ἰανουαρίου, νὰ ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς των, διότι πρὸς ἀποφυγὴν περιπλοκῆς τῶν λογαριασμῶν ἀπεφασίσθη ὡρισμένως ἡ διακοπὴ τοῦ φύλλου, πρὸς πᾶσαν μὴ ἀνανεοῦσαν τὴν συνδρομὴν τῆς κατὰ τὸ Ἄον δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑΙ καὶ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Ἐὰν θέλητε νὰ ἔχητε τοὺς ὀδόντας σας λευκοτέρους χιόνας, χεῖλη καὶ οὐλα ροδόχροα καὶ διαρκῆς ἐν τῷ στόματι ἄρωμα μεταχειρισθῆτε τὸ νεοστὶ ἀνακαλυφθὲν ἀμερικανικὸν φύραμα. Kalodont Κά λ λ ι σ τ ο ν δ ῶ ρ ο ν διὰ τὸ νέον ἔτος Πωλεῖται παρὰ τοῖς κυριωτέροις Φαρμακείοις καὶ Μυροπωλείοις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων ἰδρῶθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

Γραφεῖα: ὁδὸς Κυκλοφορῶν ἄρ. 15
Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα. — Ἀθηνῶν δι' ἕν ἔτος δρ. 30.
Ἐπαρχιῶν δι' ἕν ἔτος δρ. 30. Ἐξωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος φρ. χρ. 45.

Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ φρ. χρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμῆος» τοῦ Σουρῆ.

Ἡ Ἐφημερίς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἄρθρα τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας — Εἰδήσεις ἀσφαλεστάτας. — Ἐπιστοιμονικά καὶ καλλιτεχνικά. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικὰ παντοειδῆς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα.

Πρὸ ὀλίγων στιγμῶν εἶδον ἀκροβολιστὴν κρυπτόμενον εἰς τὸ φρέαρ ἐκεῖνο.

Δύο στρατιῶται ἐρρίφθησαν πάραυτα ἐντὸς τοῦ φρέατος, ὀπῶθεν μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἀνήλθον συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Γωτιε. Οὗτος ὠχρὸς καὶ μὲ βλέμμα ἐσχάτης περιφρονήσεως καὶ μίσους εἶπε πρὸς τὴν ἐκθαμβὸν καὶ ἀπκλιπισμένην ἐπὶ τῇ θεᾷ αὐτοῦ Λουκιανήν. Ἀθλία! προδότις!

Ἡ ἄτυχῆς κόρη ὑπὸ το αὐτῆς κατελήφθη παραφόρου ἀπελπισίας, ὥστε μόλις ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ ψιθυρίσῃ τὸ ὄνομα ἐκεῖνου, ὅν τόσῳ διακαῶς ἐλάτρευε, καὶ ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται ἀγῆρσαν τότε τὸ μανδῆλιον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Μονμάγερ, ὅστις ἐξάλλος ὑπὸ χαρᾶς, πεπεισμένος ἤδη περὶ τοῦ ἀληθοῦς πρὸς αὐτόν τῆς Λουκιανῆς ἔρωτος, ὅν εἰς τοιαύτην δοκιμασίαν ὑπέβαλλεν, ἔλαβεν αὐτὴν ἀναίσθητον εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὴν μετέφερεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μητρὸς του.

Πληγωμένη! εἶπεν ἡ γραῖα, ἥτις καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῶν πυροβολισμῶν ἔμεινεν ἀκίνητος ἐν τῷ δωματίῳ τῆς.

Ὁχι! εἶπεν ὁ Μονμάγερ λιπόθυμος μόνον.

Ἡ Λουκιανὴ συνεπεία τῶν θερμῶν περιποιήσεων καὶ βροντῶν τῆς γραίας Μονμάγερ ἀνέωξε τοὺς ὀφθαλμοὺς, χωρὶς ὅμως ἐκ τῆς μεγάλης ἐγκεφαλικῆς διαταράξεως νὰ δυνηθῆ νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς περὶ αὐτήν. Τὴν νύκτα ὅλην διήλθεν ἐν τούτοις κοιμωμένη ἠσυχῶς ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς γραίας, ἥτις ἀγρυπνος παρέσχεν αὐτῇ μητριακὰς ἀληθῶς φροντίδας.

(ἀκολουθεῖ)